Köszönet a szülőknek és a gyerekeknek

Megszépült iskolára várva

Szülői értekezletre ültünk be, hogy magunk is meggyőződjünk arról, hogyan fogadják a kisdiákok szülei az építkezéssel járó nehézségeket. Mint ismeretes, a Gárdonyi Géza Általános Iskola új ruhát ölt a jövő tanévben, s míg tartanak a munkagépek okozta „próbák", bizony megpróbáltatás ez a javából tanárnak, tanulónak egyaránt, sőt amíg szombaton is folyt a tanítás, az egész családnak.

A szerző felvételei

A szülők még értekezlet után is kérdezgették az osztályfőnököket

Az 1. b-e 29-en járnak. Most is tele volt az osztály, de most szülőkkel. Szülői értekezletet ritkán tartanak, az érdeklődés viszont nemcsak emiatt volt igen élénk, hanem a kialakult kényelmetlen körülmények miatt is. Az osztálynak két állandó tanítónője van – akik egyben az osztályfőnöki teendőket is ellátják, felváltva –, *Szalainé Veres Edina* és *Mátyásné Kállai Zsuzsanna.* Ők ketten hosszasan mondtak köszönetet a szülőknek, mivel az építkezés miatt a tanítási év két héttel később kezdődött, mint más iskolákban, tíz szombaton kellett bejárniuk a gyerekeknek, s ez bizony sokaknál nem ment könnyen.

– Kicsit fáradtabbak voltak a szokásosnál a tanulók, hiszen megnyúlt a hetük, kevesebb idő jutott a pihenésre, de jól megoldották a szülőkkel együtt, amiért köszönet jár nekik – összegezte Mátyásné. – De ugyanígy köszönet jár az iskolavezetésnek is, amiért meg tudta szervezni, hogy az első évfolyam maradhatott, nem kellett más osztályba, más épületbe költöznie, mert így ugyanabban a környezetben jóval könnyebb volt a beilleszkedésük. Ebben a korban ez nagyon fontos. Köszönet az önkormányzatnak is, amiért rendkívüli figyelemmel kíséri az építkezést. Nehézség, hogy nincs az iskolában udvar, de szerencsére a szomszédos óvodában megengedték, hogy kiugrálják magukat a gyerekek, akik reggel fél nyolctól délután fél négyig tartózkodnak itt. Persze jó időben a környéken sétálunk, levegőzünk a kisdiákokkal. Különben nagyon figyelnek egymásra, nem rohangálnak az építkezéseknél, meg a folyosón, és ennek köszönhető, hogy az első félévben nem is történt baleset.

Marosánné dr. Gáti Magdolna igazgató korábban a következőket jelentette ki lapunknak: „A jellegzetes gondjainkra jó példa, hogy a tanév elején a legfontosabb feladatunk volt a balesetvédelmi oktatás, hiszen állandó vészhelyzetben élnek a gyerekek, nem lehet összevissza futkosniuk, és fokozottabban kell egymásra vigyázniuk." Szerencsére volt foganatja az oktatásnak... Az igazgatónő azt is megemlítette, hogy a félévi osztályzatoknál, az értékelésnél igyekeztek figyelembe venni, hogy a rosszabb körülmények nagy terhet jelentettek a gyerekeknek. Ezt a szülői értekezleten megerősítették a pedagógusok, és erről a következőket mondták el: a 29 diákból heten kitűnően, 13-an jól, négyen megfelelően teljesítettek, öten felzárkóztatásra szorulnak.

– Ez igen jó eredmény, úgy látszik, az építkezés nem hatott ki különösebben az eredményeikre. Igaz, ez egy jó osztály – állapította meg Mátyásné Kállai Zsuzsanna. – Nincs elmaradás sem tananyaggal, sem minőséggel!

– Talán csak a feladatok mennyiségén csökkentettünk valamennyit – egészítette ki kolléganője mondandóját Szalainé Veres Edina –, főleg szombaton és hétfőn, amikor fáradtabbak voltak a gyerekeink. Például házi feladatot nem adtunk a hétvégére, hogy lehetőleg ki tudják pihenni magukat. Általában jól sikerültek a felmérő dolgozatok, osztályzás elsőben még nincs. Büszkék vagyunk arra is, hogy A jövő iskolája című pályázaton több diákunk helyezést ért el.

Hogy mit várnak az új, a megújult iskolától maguk a szülők, erre ők válaszoltak a szülői értekezleten, amikor a pedagógusi beszámoló után szót kaptak. Ebből egy csokorra valót gyűjtöttem össze, lejegyezve az édesanyák szavait. (Édesapa csupán egy jött el az értekezletre.) Az egyikük a látványos építkezést dicsérte, s bízik benne, hogy a nagyobbik gyerekét érintő vándorlások teremről teremre minél hamarabb megszűnnek. A másik anyuka a kulturált étkezési lehetőségnek örülne a legjobban, mert ma még az osztálytermekben ebédelnek a tanulók. Megnyugtatták, lesz majd külön ebédlő is.

– Az sem ártana – vetették fel a szülők –, ha az iskola kapuit már reggel hét óra előtt kinyitnák, mert Budapestre járnak dolgozni, és ahhoz, hogy ne késsenek el munkahelyükről, hamarabb kellene gyerekük behozni. „Sokszor még hét után pár perccel sem nyitnak ki" – mondták. Szeretnék azt is, ha a folyosón zárható szekrény lenne a ruháknak, ha kulturáltabbak lennének a mellékhelyiségek, szappannal ellátva.

Molnár Bélánénak két gyereke is idejár, a kisebb, a hétéves *Bálint* iskolaotthonos, ami azt jelenti, hogy reggeltől délután fél négyig tartózkodik itt, míg kilencéves bátyja *Bence* sokszor öt után végez, és emiatt kétszer kell a fiúkért jönni, ami kicsit megterhelő a számukra. Alig várják, hogy a jövő évben egy műszakba járjanak, mert akkor az ő helyzetük is könnyebbé válik.

– Nagyon fárasztó volt a szülőknek is, amikor az építkezés és a tanítás miatt heteken át szombatonként is korán kellett kelniük, de kibírtuk, most már sokkal könnyebb így – mondta.

Kalotai Tóth Melinda kisfia, *Gyuszika* nehezen szokta meg a nehézségeket, a rosszabb körülményeket, és bizony sokáig nem járt szívesen az iskolába. Most már kezdi megszokni – tudom meg az édesanyától, aki azt is elárulta, kislánya, *Lilike,* aki még óvodába jár, ide, a szomszédba, már alig várja, hogy a megújult iskolában folytassa.

– Reméljük, az építők betartják a novemberi határidőt – tette hozzá. – Különben a körülményekhez képest az osztályterem felszereltsége jónak mondható, a kisebb-nagyobb kellemetlenségek elviselhetők, és a tanári karral is maximálisan elégedettek vagyunk.

Mint ahogy a pedagógusok is kiemelték a szülői értekezlet végén, hogy milyen aktívak voltak az elmúlt hónapokban a szülők, és köszönetüket fejezték ki, amiért többen saját erőből szépítgették a tantermet különféle felszerelésekkel – sőt *Lucának* az édesapja még DVD-lejátszót is behozott, hogy rossz időben filmeket vetíthessenek a gyerekeknek. *Molnár* apuka pedig a balesetveszély miatt a szekrény üvegajtaját védőfóliával látta el... **Temesi László**

Nemcsak a gyerekekről, hanem a megújuló iskoláról is szó volt

A szerkesztő jegyzete

Sötét képek

Zubognak, valósággal dübörögnek a vélemények, a nyilatkozatok, ilyenek is, meg olyanok is. Ez persze érthető is, hiszen immár nemzetközi visszhangot keltő bűnügyi események színhelye lett az ország, és ez nyilvánvalóan senkinek sem mindegy. Az is érthető, ha indulatok és félelmek tarkítják ezeket a megszólalásokat, hiszen ki tud higgadt, nyugodt véleményalkotó lenni ilyen helyzetben, ilyen cselekmények után? Persze eszünkbe juthat néhány korábbi bűneset is, amelyek lezárása – vagy éppen nyitva maradása – nem találkozott a közvélemény egyetértésével. Nem segítik a tisztánlátást a hivatásos nyilatkozók, a sajátos közvéleménykutatók sem. Jellegzetes példa erre, amikor statisztikát közöltek arról, hogy a rendőrség által igazoltattak között hányan, milyen származásúak voltak, konkrétan: miért olyan nagy a roma származásúak aránya. Arról persze szó sem esett, hogy hol történtek ezek az igazoltatások, holott a helyszín nyilvánvalóan alapvetően befolyásolta az eredményt.

És ha már szó esett a rendőrségről: a kormányzat látványos mozdulattal pénzt juttat a rend őreinek, hozzátéve, hogy nem a tragikus veszprémi események okán, hanem csak úgy. Véletlenül éppen most. De nem leragadva az időpontnál, a most juttatott kétmilliárd forintról sok minden eszünkbe juthat. Egyrészt az, hogy a közbiztonság nem kizárólag anyagi kérdés. Ha én azt látom, hogy gépjármű-ellenőrzéskor vagy buszsávban közlekedéskor sötétített ablakú, sok tízmillióba kerülő közúti cirkálót soha nem állítanak meg, csak kis kocsikat; ha azt tapasztaljuk, hogy az aluljáróban hímzett terítőt áruló öregasszonyt elzavarják az egyenruhások, a járdaszéli arab pénzváltót pedig nagy ívben elkerülik, akkor nem a rendőrség pénzhiánya jut az eszünkbe. A pénzről viszont eszünkbe juthat néhány éve elhunyt humoristánk egyik nevezetes mondása, miszerint ha valaki nem tud úszni, azon a helyzeten az sem változtat, ha megfizetik. Ha a rendőrség tevékenységéből a közvélemény azt látja, amit lát, könnyen arra gondolhat, hogy a kapott pénzből inkább lesz tömegoszlató eszköz, mint túlóradíj.

Ezek a mostani képek persze nemcsak ezért sötétek. Sok vélekedés hangzik el a romák és a bűnözés kapcsolatáról is – érdemes ezek közül is idézni egyet. *Gál József,* a Cigány Integrációt Segítő Érdekvédelmi Közhasznú Egyesület – mert ilyen is van – és a szigetvári cigány kisebbségi önkormányzat elnöke az MTI érdeklődésére kifejtette: nyilvánosan el kell határolódni a cigányszervezeteknek azoktól a roma származású emberektől, akik képtelenek beilleszkedni a többségi társadalomba, és súlyos bűncselekményeket követnek el. Mint mondta, arra kérik az embereket, hogy ne egyféleképpen ítéljék meg a Magyarországon élő cigányságot. „A magyar társadalom – azt látjuk – nem tesz különbséget cigány és cigány között" – fogalmazott a roma vezető.

Az MTI-hez eljuttatott közlemény aláírói azt kérik a kormánytól, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy „börtönbe juttassa azokat a tisztességtelen, törvényt nem tisztelő, senkiházi bűnözőket, akik a magyarországi cigányságra folyamatosan szégyent hoznak, és nyerjék el minél hamarabb méltó büntetésüket. Kérjük a Magyarországon élő cigányságot, hogy közösítse ki maguk közül a bűnöző elemeket".

Feltehetően valahol itt van a lényeg.

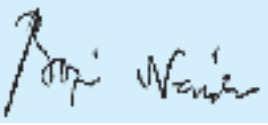

Aranybánya

Az aranybánya szót bármikor hallva vagy látva, önkéntelenül odafigyelünk. Ez bizony természetes. A napokban az internet napi hírei közt szemlézve akaratlanul is szemembe ötlött egy beszámoló, amelyet szó szerint nem másolok ide, csak a lényegét közlöm. A Figyelő című gazdasági hetilap Aranybánya címmel adta közre a rövidke írást, miszerint, az IBM több ezer javaslatot gyűjtött be az emberektől: miképpen lehetne hatásosan kivédeni a gazdasági világválságot? A válaszokat összegezve az IBM közvélemény-kutatói, akik a javaslatokat feldolgozták, meglepő eredményre jutottak. E szerint – kijelentették – a beérkezett javaslatok összessége valóságos aranybánya! Persze jó lett volna, ha közülük legalább egy tucatnyi „tippet" felsorol a lap, de sajnos, csak általánosságokat említett. Az „aranybánya" jelleg így homályban maradt, ilyeneket nyilván az IBM sem kürtöl világgá. A gyümölcsöző javaslatokat ezek szerint megtartotta magának.

Annál többet tudunk azokról a gazdasági, társadalmi, politikai jellemzőkről és történésekről, amelyek az országot és népét oda vezették, ahol most vagyunk. Hol is? A közgazdasági szakemberek szerint: válságos mélyponton. Legfőbb bajunk, hogy az állami adósságcsapda spirálján lefelé csúszunk, s ez nem elvont vízió, hanem élő valóság. És persze nem csak az állam van eladósodva. Köztudottá vált már néhány évvel ezelőtt, hogy a bankok a kölcsönök folyósításakor rábeszélték ügyfeleiket, hogy törlesztőrészleteiket valamely nyugati valutához kössék, s ez lehetőleg a svájci frank legyen. A törlesztést fizetők most keservesen tapasztalják, hogy a forint értékvesztése miatt havonta egyre nagyobb részletet kell befizetni. A kormány persze ígéretet tett bizonyos támogatásra, de ez ma még nem váltható forintra.

Már a rendszer megváltoztatása előtt vízfejűvé nőtt az állami bürokrácia, a maga tucatnyi minisztériumával, és ez ma is fölemészti a gazdaság erejét. Az egymást váltó kormányzatok csökkentették ugyan a minisztériumok számát, de a tisztviselőket zömében megtartották, majd létszámukat – a választási érdemek elismeréseként – növelték. Rövidesen új hivatal szerveződik a korrupció leküzdésére, amely bizony szánalmas igyekezet. Ez ellen az erkölcsiség általánossá tétele a hatásos fegyver. (A ma politikusai talán nem is tudják: Trianon után negyed évszázadig hét minisztérium is elegendő volt a kormányzáshoz, szerény tisztviselői létszámmal.)

Az elmúlt hét esztendő – szerintem – felér a bibliai hét egyiptomi csapással. És még nincs is vége! Amint korábban e helyen már több alkalommal említettem, némely politikai csoportok a mostanában berobbant világgazdasági válsággal magyarázzák helyzetünket. Újabban „arra kennek" minden bajt. Nyelvhasználatunkból kiiktatták a takarék, a takarékosan, a takarékoskodj! szavakat. Ezek helyett a kérj hitelt, vásárolj, fogyassz szavakat és ezek szinonimáit emelték a nélkülözhetetlenség rangjára.

Nemrégiben az egyik vezető közgazdászunk „elszólta magát" a rádió reggeli adásában, szó szerint így: „Érdekes megjegyeznem, hogy a két világháború közti időszakban, a pengő bevezetésétől kezdve negyvennégyig az állami költségvetés fillérre egyensúlyban volt. Amennyit bevett az állam, annyit adott ki. Hogy hogyan sikerült? Az adók mellett a lakosság megtakarított filléreiből, pengőiből hajtotta végre beruházásait." Nem titok, akkoriban már az elemistákat is takarékosságra nevelték. Generációk nőttek fel viseltes cipőkben, ruhákban. Használt, lapjaira széthullott tankönyvekből tanultunk. A pazarlás bűn volt akkoriban. Igen, negyvenötben bizakodtunk. Aranybánya lehetett volna országunkból. És még manapság is lehetne, ha a politikai érdekek engednék.

Bíró András

Terv szerint halad a felújítás

Az eredeti terveknek megfelelően haladnak a Gárdonyi Géza Általános Iskola teljes rekonstrukciójának munkálatai. Az oktatás az építkezés közepette továbbra is zavartalanul folyik az intézményben.

Az elmúlt év vége az alapozási munkák befejezésével, a talpgerendák készítésével telt el. Idén január végére elkészült az új épület tartószerkezete, és a kivitelező a kitöltőfalazatokat is – a tervek szerint, határidőre – megépítette. Az iskola építkezésének befejezése várhatóan az előzetes tervek szerint teljesül.

Mint korábban beszámoltunk róla: 2008. május 16-án ünnepélyes alapkőletétellel vette kezdetét az érdi Gárdonyi Géza Általános Iskola átfogó bővítéses rekonstrukciója. A város költségvetésében erre a célra elkülönített 700 millió forint mellé 2007 novemberében 250 millió forintos pályázati pénzt nyert Érd városa a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség közoktatási intézmények beruházásainak támogatására kiírt pályázatán.

Ezzel az összeggel együtt összesen 950 millió forintot fordíthat a város a Gárdonyi Géza Általános Iskola komplex felújítására. Az Európai Unió által biztosított 250 millió forintos támogatás Érd anyagi szerepvállalásával kiegészülve a 21. század követelményeihez méltón megújuló iskola átfogó bővítéses rekonstrukcióját szolgálja.

A műszaki átadás tervezett időpontja 2009 novembere. A munkálatokat az Exclusív-Bau Építőipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft., a műszaki ellenőri feladatokat pedig a Volmer Kft. végzi. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség képviseletében közreműködő szervezetként a Váti Kht. jár el.